

Lost verbod op buitenlandse straathonden het probleem in onze dierenasielen wel op?

Met het advies rond het invoerverbod op alle buitenlandse asiel- en straathonden zegt de Raad voor Dierenwelzijn de talloze vzw's die zich inzetten voor die viervoeters de wacht aan. Doel is de overvolle asielen in ons land en gedragsproblemen aanpakken. 'Maar de rotte appels vind je vooral bij broedfokkers.'

GEERT DE WEYER 19 april 2023, 03:00

Een invoerverbod op alle buitenlandse asiel- en straathonden. Met dat advies, begin dit jaar voorgelegd aan minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand Ben Weyts (N-VA), onthoofdt de Raad voor Dierenwelzijn de talloze vzw's die zich inzetten voor die viervoeters.

Volgens Ester Peeters, secretaris van deze Vlaamse raad, zijn daar goede redenen voor. "Buitenlandse asiel- en straathonden hebben een hoger risico voor gezondheids-

en gedragsproblemen. Bovendien zit het bij dit soort honden in de genen: het zijn géén familiehonden. Ook stelt de Raad dat het onvoldoende is dat adoptanten een hond kiezen gebaseerd op één foto, zoals vaak gebeurt.”

Volgens Peeters wil het verbod vooral de overpopulatie in de eigen Vlaamse asielen tegengaan. “Heel wat van die honden belanden opnieuw in onze asielen.”

Hoeveel van zulke vzw’s Vlaanderen telt, is niet bekend, zegt ze. “Ze rijzen als paddenstoelen uit de grond.” Vanuit welke landen de straathonden komen, is wel vastgesteld: “Eerst zagen we vooral een invoer vanuit Spanje, nu is dat vooral vanuit de voormalige Oostbloklanden, vooral Roemenië.”

‘POWERBREEDS’

Cindy Terrière leidt Dogs Behind Bars Belgium, een vzw die vanuit Putte sinds 2020 Vlaamse asielen logistiek ondersteunt, in het buitenland sterilisatieprojecten organiseert en straat- en asielhonden ter adoptie aanbiedt. Gemiddeld plaatst ze in Vlaanderen maandelijks 10 tot 15 honden – waaronder vele Spaanse galgo’s en podenco’s. Ze handhaaft strenge regels. “Adoptanten in spe moeten over een afgemaakte tuin beschikken, een fors dossier opmaken en er volgt altijd een huisbezoek.” Wie wil, kan filmpjes opvragen omtrent specifieke vragen en er wordt met gedragstherapeuten gewerkt.

Terrière is kritisch voor het advies. “Ik denk dat het voortkomt uit frustratie om de eigen asielbezetting. Maar dat wij de Vlaamse asielen opzadelen met onhandelbare buitenlandse honden is fundamenteel onjuist. Net zoals het wetenschappelijk incorrect is dat dit soort honden geen familiehonden zijn.”

Drijven de vzw’s op emo? Terrière wijst die beschuldiging van de hand. “Kijk naar de feiten”, klinkt het strijdvaardig. Ze verwijst naar Adopteereendier.be, de officiële website van de Vlaamse overheid die de dieren van alle aangesloten erkende asielen in Vlaanderen rubriceert. Dat instrument is volgens die site ‘op elk moment up-to-date’, en op maat van asielen, adoptanten én dier.

Terrière: “Op dit moment staan er 433 honden op: 90 Mechelse schepers, 31 Duitse schepers, 72 Staffords en Pitbull-achtigen en 33 grote mix-honden. Kortom: onze eigen asielen zitten vol met rassen die vaak beschouwd worden als werkhonden en beschikken over een hoog energie- en intelligentieniveau. Net zij hebben qua opvoeding leiding nodig. En wij worden ervan beschuldigd verantwoordelijk te zijn voor de hoge populatie van asielhonden, en dat dat voornamelijk buitenlandse asiel- en straathonden zijn? Kom op. Als Jan met de pet zonder kennis *powerbreeds* als Mechelse schepers, Rotweilers of Staffords meekrijgt, weet je dat het snel fout kan gaan.”

KAPOTGEKWEKT

Volgens Terrière kloppen de mensen net bij de vzw's aan “omdat ze in Vlaamse asielen niet de juiste gezinshond vinden”. Een rashond bij een kweker kopen is een alternatief, “maar daar sta je vaak twee, drie jaar op een wachtlijst. En kom je bij foute kweker terecht, dan krijg je een kapotgekweekt dier.”

Ze hekelt ook het argument dat buitenlandse asielhonden gedragsproblemen hebben. “Alsof dat eigen is aan hen. De oorzaken ontstaan door overkweek, te weinig socialisatie, een slechte opvoeding en het kiezen van een ras op basis van schoonheid of trends.”

Ze zegt te weten wat er gebeurt als het verbod zou ingaan. “Vraag en aanbod in asielen verminderen omdat het publiek zijn gading niet vindt, waardoor de druk op de kleine poule van kwalitatieve kwekers toeneemt, de broedfokkers in overdrive gaan en honden op de markt komen die mentaal, medisch, genetisch en fysiek niet oké zijn.”

“Begin maar eens met de rotte appels uit de vzw's én kwekerijen te halen, in plaats van een algemeen verbod dat niet in het voordeel is van hond en mens”, aldus Terrière.